

[Jørgen Jensen]

som regeringen tidligere har sagt den var enig om at ville gennemføre.

Man griber ej heller ind over for de egentlige årsager til, at man kan sige, vi har en energikrise i Danmark. Hr. Melchior siger, at vi har ingen krisesituation, vi har ingen fjende her i landet. Jo, vi har sandelig en fjende her i landet: de multinationale selskaber, som er med til at forhindre en fornuftig politik, og som presser også det danske folk. Det havde været rimeligt, om vi erkendte dette og satte ind over for dem som en første betingelse for overhovedet at kunne føre en selvstændig politik på energiområdet.

Jeg kan sige, at jeg i dag har modtaget svar fra handelsministeren på et spørgsmål om årsagerne til, at monopoltilsynet ikke har grebet ind over for de prisforhøjelser, der har været, når vi samtidig har fået at vide, at f. eks. Saudi-Arabien ikke har forhøjet sine priser. At man vil gøre det fremover er noget andet. I svaret hedder det bl. a., at oliebranchen af forsyningsmæssige årsager er undtaget fra avancebegrænsningsloven – det lyder betryggende, at det er olieselskaberne, der alene skal bestemme priserne – men for de tre olieselskaber, der har raffinaderier her i landet, har monopoltilsynet fastsat en prisordning, hvorefter der lægges loft over priserne.

Så kan man spørge: hvor meget har det så virket, at vi har et sådant loft? Jeg skal henvise til et andet spørgsmål, der er stillet regeringen på baggrund af en artikel, som hr. Jens Peter Jensen har haft i B.T. den 20. juni. Her hedder det:

»Regeringen har bekræftet oplysningerne om, at de tre selskaber« – det er dem, der har raffinaderier – »i løbet af tre måneder tilsammen har tjent 150 mill. kr. ekstra som følge af oliekrisen«.

Det hjalp altså ikke meget, at monopoltilsynet havde lagt loft over priserne. Det er en kendsgerning, som også er dokumenteret under behandlingen af disse sager, at de store olieselskaber er dem, der rider landet som en mare. Det gælder både med hensyn til prisdannelsen og i spørgsmålet om, hvor meget olie vi skal have her til landet.

Man vil ikke gribe ind over for det. Derfor er al talen om energikrisen som årsag til, at man gennemfører afgiftsforhøjelser, i virkeligheden, som jeg har sagt det tidligere, politisk bedrageri.

De forslag, som vi skal tage stilling til i dag, er sammen med begrænsningerne i de statslige og kommunale budgetter asociale i deres virkning. De er et nyt overgreb på lønarbejderne, og de er nytteløse over for de problemer, vi står over for med arbejdsløshed, betalingsbalanceunderskud og energi-problemer.

Det kunne være fristende at henvise til, hvad statsministeren sagde ved åbningsdebatten, da denne regering trådte til. Jeg skal citere fra sp. 251 den 5. oktober 1978, hvor statsministeren sagde:

»Må jeg helt generelt også sige, at igen og igen er der nogle, der taler om nedskæringer. Jeg synes, finansministeren fik sagt det så tydeligt, at det egentlig ikke burde kunne misforstås, men jeg må nok også have lov til at sige: hvor er der tale om nedskæringer? Der er ikke ét sted, der nedskæres, ikke ét sted forringer vi den sociale standard, ikke ét sted forringer vi uddannelsespolitikken, ikke ét sted forringer vi de kulturelle tilbud, ikke ét sted forringer vi den offentlige service for befolkningen, . . . «

Nu kommer man altså her for anden gang og griber ind og skærer ned.

Det er givet, at den aftale, der er truffet med kommunerne og amterne her i nat, betyder nedskæringer for befolkningen. Jeg skal blot trække en enkelt ting frem, som også berøres af disse forslag.

En af de ting, som også blev berørt i den tale, statsministeren holdt under åbningsdebatten, var bl. a., at vi jo gennemførte den store socialreform den 1. januar. Jeg skal erindre om, at da man omlagde skatterne, sagde hr. Grünbaum, at det kunne han ikke medvirke til, for her gav man et pensionistægtepar ca. 1.600 kr. mere om året, men omlægningen i skatterne tog halvdelen af dette beløb. Så var der 800 kr. tilbage. Ja men hvad betyder det, man gennemfører her? Lad os alene tage opvarmningsområdet. Vi ved, at i gamle lejligheder i København er der mange, der har installeret gasfyr for bare at gøre dem nogenlunde beboelige. Vi ved også fra udvalgsarbejdet, at det reelt betyder en øget varmeregning til de ældre på mellem 600 og 700 kr. om året. Dertil kommer, at de ældre vel også har lov til at forbruge noget af det, som man i øvrigt lægger afgifter på. Ja, der er nogle, der oven i købet har den frækhed, at de fortsætter med at ryge, når de